

Aleg 829

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji z funduszków krajowych na budowę teatru ruskiego we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 31. stycznia 1910 Wysoki Sejm polecił Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, w jakim stadyum znajduje się sprawa budowy ruskiego narodowego teatru we Lwowie i na podstawie tych badań przyszedł z wnioskiem na najbliższej sesji sejmowej w przedmiocie subwencji krajowej na budowę narodowego teatru ruskiego we Lwowie.

Uchwałą tą wznowiono sprawę, która już przed sześciu laty, w roku 1904, była przedmiotem uchwały Wysokiego Sejmu. Wówczas, na posiedzeniu z 12. listopada 1904 r. Wysoki Sejm zmieniając częściowo wnioski Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania subwencji na budowę teatru ruskiego we Lwowie, powziął następujące uchwały:

- 1) Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości;
- 2) Sejm przyznaje w zasadzie na budowę ruskiego teatru narodowego we Lwowie subwencję w wysokości jednej trzeciej części rzeczywistych kosztów wystawienia budynku teatralnego, jednakże co najwyżej do wysokości sumy 300.000 koron.
- 3) Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia imieniem kraju, lecz dopiero wtedy, gdy inne fundusze na cel budowy będą dostatecznie zabezpieczone, zobowiązania do wypłacania przez lat 51 tytułem subwencji kraju na budowę narodowego teatru ruskiego we Lwowie rat procentowych i amortyzacyjnych pożyczki nie wyżej nad 4⁰/₀ oprocentowanej, zaciągnąć się mającej na cel tej budowy w wysokości maksymalnej 300.000 koron pod warunkiem:

a) że utworzoną zostanie fundacya ruskiego teatru narodowego we Lwowie na zasadach w załączonym przy sprawozdaniu Wydziału krajowego projekcie aktu fundacyi określonych z uwzględnieniem zmian, które poniżej pod l. 4. są podane;

b) że Wydział krajowy w sposób i w formie, jakie uzna za stosowne, uzyska prawne zabezpieczenie dające zupełną pewność, że lokalności w budynku teatru ruskiego we Lwowie nie będą nigdy używane na jakiegokolwiek inne przedstawienia, jak tylko na przedstawienia w języku ruskim (małoruskim) oraz, że służyć będą wyłącznie tylko na przedstawienia teatralne ruskie, a ponadto na koncerty i bale, wszelki zaś inny sposób ich używania będzie wykluczony.

f) Dołączony do sprawozdania Wydziału krajowego projekt aktu fundacyi ruskiego teatru narodowego we Lwowie ma ulec następującym zmianom:

a) Rada fundacyjna ma się składać z jedenastu członków, z których pięciu mianuje Wydział krajowy, pięciu zaś wyznaczają Towarzystwa ruskie: „Proswita“, „Ruska Besida“, Towarzystwo im. „Jana Koflarskiego“, Towarzystwo im. „Szewczenki i Związek towarzystw śpiewackich i muzycznych we Lwowie, (każde z Towarzystw po jednym), a wreszcie jednego Rada król. stoł. miasta Lwowa. Z pomiędzy pięciu członków Rady mianowanych przez Wydział krajowy, większość musi należeć do narodowości ruskiej:

b) jeżeliby które z wymienionych Towarzystw przestało istnieć, to w jego prawa wyznaczania członka Rady fundacyjnej wchodzi inna instytucja mająca te same lub pokrewne cele, o czym rozstrzyga Rada fundacyjna za zgodą Wydziału krajowego.

c) Wydzierżanie przedsiębiorstwa teatralnego, lub też ustanowienie naczelnego kierownika artystycznego ulega zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Gdy Wydział krajowy zakomunikował powyższe uchwały komitetowi budowy teatru ruskiego, oświadczył tenże w piśmie z 11. maja 1905, że subwencji przyznanej pod warunkami powyższymi przyjąć nie może. Od nowę tę podał Wydział krajowy do wiadomości Wysokiego Sejmu i odtąd aż dotychczas sprawa ta spoczywała.

Wskutek uchwały Wysokiego Sejmu, przytoczonej na wstępie niniejszego sprawozdania, Wydział krajowy przystąpił obecnie do ponownego rozpatrzenia sprawy przyznania subwencji na budowę teatru ruskiego, a wnioski swoje w tej sprawie przedstawia Wysokiemu Sejmowi niniejszem sprawozdaniem.

Obecny stan sprawy budowy teatru ruskiego we Lwowie według wyjaśnienia udzielonego Wydziałowi krajowemu przez komitet budowy, przedstawia się jak następuje:

Na zakupionej w r. 1903 realności pod l. 182¹/₄ u zbiegu ulic Sykstuskiej i Leona Sapielhy, wyznaczył Magistrat m. Lwowa miejsce pod budowę teatru a komitet budowy przeprowadził niwelację całego placu budowlanego i złożył w Magistracie należną kwotę na utworzenie ulic, mających oddzielać budynek teatralny od sąsiednich realności. Ze znaną firmą wiedeńską Fellner & Hellmer zawarto umowę o budowę teatru na 900—1000 miejsc za sumę 800.000 K. z zastrzeżeniem, że wykonanie poszczególnych robót ma być oddane krajowemu przemysłowcom i rękodzielnikom. Firma sporządziła plany budowy teatru, które oddano do ocenięcia architektom pp. Hawryszkiewiczowi i Lewińskiemu, a uwagi ich zakomunikowano firmie do możliwego uwzględnienia przy ostatecznem wygotowaniu planów, które nastąpić ma jeszcze w tym roku tak, aby już w r. 1911 można było przystąpić do budowy teatru.

Koszta budowy narodowego ruskiego teatru we Lwowie i stan funduszy dotychczas na ten cel uzbieranych przedstawiają się według wyjaśnienia, komitetu budowy, jak następuje:

1) Kupno gruntów pod budowę teatru wraz z należnościami prawnymi	300.000 K
2) Niwelacja placu pod budowę i opłata gminie m. Lwowa na urządzenie ulic dokoła teatru	50.000 „
3) Budowa teatru wraz z pierwszym urządzeniem scenicznem	800.000 „
4) Urządzenie wewnątrz teatru	100.000 „
5) Budynek sukursalny na pomieszczenie przyborów teatralnych	200.000 „
Razem	<u>1,450.000 K</u>

Z funduszków na budowę teatru dotąd uzbieranych
 pokryto wydatki wyżej pod 1 i 2 wykazane
 w kwocie 350.000 K
 a komitet miał nadto w dniu 1. Lipca br. do dyspozycji 114.719 „
 Razem zebrano więc do 1. lipca 1910 464.719 K
 pozostałaby przeto do pokrycia kwota około 1,000.000 K

Ponieważ składki wciąż dalej wpływają a z chwilą rozpoczęcia budowy teatru niewątpliwie raźniej i obficie płynąć będą, spodziewa się komitet budowy, że przy subwencji krajowej w sumie 450.000 K będzie możliwem budowę teatru doprowadzić do skutku i prosi, aby Wydział krajowy przedstawił Wysokiemu Sejmowi wniosek na udzielenie subwencji krajowej na budowę teatru ruskiego we Lwowie.

Przedstawwszy rezultat zbadania obecnego stadium budowy tego teatru oraz stanu funduszków na ten cel dotychczas uzbieranych i przystępując do samej sprawy udzielenia subwencji krajowej, Wydział krajowy wyraża przekonanie, że sama sprawa przyznania takiej subwencji nie wymaga bliższego uzasadnienia wobec faktu, że Wysoki Sejm w uchwale z 12. listopada 1904. potrzebę udzielenia subwencji na ten cel w zasadzie uznał. Wydział krajowy mógłby zresztą powtórzyć chyba tylko motyw, które przytoczył w swem sprawozdaniu z 26. września 1904. l. 107.140/903, że budowa stałego ruskiego teatru jest sprawą wielkiej dla narodu ruskiego doniosłości nietylko ze względu na potrzeby kulturalne tego narodu w ogóle, ale także w szczególności z uwagi na rozwój ruskiej sztuki i literatury dramatycznej, który dotychczas przez brak stałego przybytku tej sztuki w dotkliwy sposób był powstrzymywany.

Także co do kwoty udzielić się mającej subwencji, zdaniem Wydziału krajowego, wątpliwości być nie może, została ona bowiem w uchwale sejmowej z 12. listopada 1904. ustaloną w wysokości oznaczonej według miary praktykowanej przy innych subwencyach tego samego rodzaju.

Pozostaje więc do rozważenia jeszcze tylko kwestya, pod jakimi warunkami subwencya ta przyznana być może, a względnie czyli i o ile warunki w uchwale sejmowej z 12. listopada 1904 ustanowione, mogą uleść modyfikacji, która samem wznowieniem tej sprawy przez Wysoki Sejm uznana została za dopuszczalną.

Cel, jaki przy ustanowieniu tych warunków trzeba mieć na oku, jest trojaki, a mianowicie.

po pierwsze: zapewnienie, że budowa, dla której subwencya jest przeznaczoną, rzeczywiście przyjdzie do skutku;

po drugie, że budynek teatralny używany będzie rzeczywiście i wyłącznie na przedstawienia teatralne w języku ruskim tudzież na inne produkcyje, wchodzące w zakres sztuk pięknych albo nauk — zaś używanie budynku na inne cele stanowczo będzie wykluczone;

po trzecie: że Reprezentacya kraju a względnie Wydział krajowy będzie miał odpowiedni wpływ na zarząd teatru.

Co do pierwszego warunku, to wobec zapału i ofiarności, jaką społeczeństwo ruskie dla budowy narodowego teatru dotychczas okazywało i jakiej ciągle nowe składa dowody, wątpić nie można że budowa teatru rzeczywiście i ryehło doprowadzona zostanie do skutku. Wobec tego żądanie, aby przed wypłatą subwencji uzbierano całą resztę potrzebnego na budowę funduszu, byłoby może ostrożnością zbyt daleko posuniętą i mogłoby spowodować dłuższą zwłokę w rozpoczęciu albo w postępie budowy. Wydział krajowy sądzi, że w tym wypadku wystarczy zastrzeżenie, że wypłata subwencji nastąpi, skoro budowa zostanie rozpoczętą i skoro przynajmniej jedna trzecia część funduszków na budowę potrzebnych (bez wliczenia do niej subwencji) zostanie uzbierana.

Daleko większe trudności przedstawia warunek 2-gi, ponieważ wchodzą tu w grę momenty nie samej tylko natury materialnej i zachodzą szczególne okoliczności, z którymi przy innych tego rodzaju subwencyach liczyć się nie było potrzeba. W mieście Lwowie nie ma dotychczas tak licznej ruskiej publiczności teatralnej, aby teatr ruski mógł przez cały rok z powodzeniem kasowem dawać przedstawienia; przypuszczać można z wszelkiem prawdopodobieństwem, że sezon teatralny ruski

trwać będzie co najwyżej 5—6 miesięcy w roku, a przez resztę miesięcy trupa teatralna ruska urządzać będzie przedstawienia na prowincyi. Na czas nieobecności teatru ruskiego we Lwowie, zatem co najmniej na 6—7 miesięcy w roku sala teatru ruskiego może być odnajmowaną a ewentualność ta brana jest w rachubę przez inicjatorów budowy teatru jako jedno ze źródeł dochodu na utrzymanie ruskiej sceny. Otóż dla Reprezentacji kraju przyzwalającej znaczną kwotę z funduszków krajowych na budowę teatru nie może być rzeczą obojętną, na jakie cele budynek ten przez znaczną część roku będzie używany.

Ponieważ subwencya przeznaczoną jest na wzniesienie budynku dla ruskiej narodowej sceny, wykluczone być musi przedewszystkiem używanie a względnie odnajmowanie budynku na przedstawienia teatralne w każdym innym języku a także w języku polskim, które to ostatnie zastrzeżenie koniecznym jest dla uchylenia konkurencji subwencyonowanemu przez kraj polskiemu teatrowi miejskiemu. Wykluczeniem być musi dalej używanie a względnie odnajmowanie budynku na urządzenie przedstawień i widowisk scenicznych wszelkiego innego rodzaju, które teatralnemi w właściwym znaczeniu tego słowa nie są, ale które stanowią zwykle niebezpieczną konkurencyę dla teatrów. Samo się rozumie, że używanie budynku na cele nie mające nic wspólnego z jego przeznaczeniem, jak urządzenie wieców i innych zgromadzeń publicznych, i t. p. musi być również stanowczo wykluczonem.

Dozwolonem może być natomiast używanie budynków na koncerty i produkcye muzyczne, bale, odczyty i wykłady i akademie z zakresu sztuk pięknych i nauk. Wszelki inny sposób używania budynku teatralnego będzie dopuszczalny jedynie za specjalnem zezwoleniem Wydziału krajowego, który w miarę uznania celu kulturalnego — zezwolenia swego z pewnością nie odmówi.

W ogóle Wydział krajowy przedkładając wniosek na przyznanie subwencji, z funduszu krajowego na budowę ruskiego teatru narodowego we Lwowie, czyni to w przeświadczeniu, że lokalności w tym budynku nigdy nie będą używane w sposób uwłaczający powadze teatru narodowego i że zawsze będzie się miało na uwadze, że budowa tego teatru przyszła do skutku przy znacznej pomocy ze skarbu krajowego.

Trzeci wreszcie warunek udzielenia subwencji zmierza do zapewnienia Wydziałowi krajowemu odpowiedniego wpływu na zarząd i prowadzenie teatru.

Wpływ ten polegać będzie na zastrzeżeniu Wydziałowi krajowemu prawa zatwierdzenia kontraktu dzierżawy przedsiębiorstwa teatralnego lub też ustanowienia naczelnego kierownika artystycznego, podobnie jak to ma miejsce w polskich teatrach miejskich we Lwowie i w Krakowie, tudzież na udziale delegatów Wydziału krajowego w zarządzie teatru.

Aleg.

Zarząd teatru ruskiego po ukończeniu budowy sprawować będzie Rada fundacyjna osobnej fundacyi, której budynek teatralny na własność zostanie oddany, a której cel, organizacya i zakres działania w załączonym tu projekcie aktu fundacyi bliżej są określone. Według tego projektu Rada fundacyjna sprawująca zarząd teatru ruskiego miałaby się składać z 13 członków, a to z 10 delegowanych przez pięć wymienionych tam Towarzystw ruskich (po dwóch z każdego Towarzystwa), dwóch delegatów wyznaczonych przez Wydział krajowy i jednego członka delegowanego przez Radę miasta Lwowa. W uchwale sejmowej z 12. listopada 1904 zażądano zmiany składu tej Rady w taki sposób, iżby wchodziło do niej 11 członków, z których pięciu mianowałby Wydział krajowy, pięciu zaś wyznaczałyby wspomniane Towarzystwa ruskie (każde po jednym członku), a wreszcie jednego delegowałaby Rada miasta Lwowa. Ponieważ komitet budowy teatru ruskiego na taką zmianę zgodzić się nie chciał, przeto Wydział krajowy proponuje obecnie, iżby w skład Rady oprócz 10 członków delegowanych przez Towarzystwa ruskie i jednego delegata Rady miasta Lwowa wchodziło trzech delegatów Wydziału krajowego, która to liczba odpowiada mniej więcej stosunkowi, w jakim fundusz krajowy weźmie udział w kosztach budowy. W ten sposób liczba członków Rady fundacyjnej podniosłaby się z 13 na 14.

Nadto proponuje Wydział krajowy, aby do komisji wybrać się mającej z łona Rady fundacyjnej dla czuwania nad prowadzeniem ruskiego teatru narodowego i kontroli we wszystkich kierunkach, należał co najmniej jeden delegat Wydziału krajowego.

Wydział krajowy mniema, że powyższe postanowienia obok prawa rozporządzenia subwencyą sejmową, corocznie dla teatru ruskiego uchwalaną, zapewnią mu odpowiedni wpływ na zarząd i prowadzenie ruskiego teatru narodowego.

Pod warunkami powyżej podanemi i z zastrzeżeniem przedłożenia ostatecznych planów i kosztorysów budowy, z których dopiero cyfra kosztów budowy dokładnie poznana być może, Wydział krajowy oświadcza się za przyznaniem na budowę ruskiego teatru narodowego we Lwowie subwencji z funduszu krajowego w wysokości 300.000 koron. Co zaś do sposobu wypłaty tej subwencji, to analogicznie do uchwał sejmowych w sprawie subwencji na budowę teatrów miejskich we Lwowie i w Krakowie miałyby się ona odbywać w formie opłacenia rat procentowych i amortyzacyjnych pożyczki co najwyżej czteroprocentowej zaciągnąć się mającej na cel budowy ruskiego teatru narodowego we Lwowie, które to sumy byłyby wstawiane do budżetu funduszu krajowego przez czas okresu amortyzacyjnego tej pożyczki.

Wydział krajowy wnosi więc:

Wysoki Sejm raczy powziąć następujące uchwały:

1) Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.
2) Sejm przyznaje w zasadzie na budowę ruskiego teatru narodowego we Lwowie subwencyę w wysokości 300.000 koron.

3) Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia imieniem kraju, lecz dopiero wtedy, gdy budowa będzie rozpoczęta i gdy co najmniej jedna trzecia część funduszu na budowę potrzebnego będzie uzbieraną. — zobowiązania do wypłacania przez lat 51 tytułem subwencji kraju na budowę narodowego ruskiego teatru we Lwowie rat procentowych i amortyzacyjnych pożyczki nie wyżej nad 4⁰/₁₀ oprocentowanej, zaciągnąć się mającej na cel tej budowy w wysokości maksymalnej 300.000 K pod warunkiem:

a) że utworzoną zostanie fundacya ruskiego teatru narodowego we Lwowie na zasadach w załączonym projekcie aktu fundacyi określonych, jednakże z tą zmianą, że w skład Rady fundacyjnej w ustępie B. 6, projektu wymienionej, wchodzić ma nie dwóch ale trzech członków przez Wydział krajowy delegatów, i że w komisji mającej czuwać nad prowadzeniem teatru ruskiego, w ustępie B. 13 g. projektu wspomnianej, zasiadać ma przynajmniej jeden delegat Wydziału krajowego;

b) że Wydział krajowy w sposób i w formie, jakie uzna za stosowne, uzyska prawne zabezpieczenie dające zupełną pewność, że lokalności w budynku teatru ruskiego we Lwowie nie będą nigdy używane ani wynajmowane na jakiegokolwiek inne przedstawienia, jak tylko na przedstawienia w języku ruskim (maloruskim) oraz, że służyć będą wyłącznie tylko na przedstawienia teatralne ruskie (małoruskie), a ponadto na koncerty, bale, odczyty i wykłady z zakresu sztuk pięknych i nauk, wszelki zaś inny sposób ich używania tylko za specjalnem zezwoleniem Wydziału krajowego będzie dopuszczalny;

c) że wydzierżawienie przedsiębiorstwa teatralnego lub ustanowienie naczelnego kierownika artystycznego ulegać będzie zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Projekt

aktu fundacyi ruskiego teatru narodowego we Lwowie.

A Cel fundacyi.

1. Po ukończeniu budowy ruskiego teatru narodowego we Lwowie i zatwierdzeniu aktu fundacyi tegoż teatru przez c. k. Namieslnictwo, jako rządową władzę fundacyjną, zainstabulowanem zostanie prawo własności realności pod l. k. 182₄ we Lwowie, objętej wykazem hipotecznym l. 13 i 1336 księgi gruntowej II. dzielnicy miasta Lwowa, na której teatr ruski będzie wybudowany, na rzecz fundacyi ruskiego teatru narodowego we Lwowie.

2. Celem tej fundacyi ma być:

a) utrzymywanie budynku teatralnego przeznaczonego na przedstawienia narodowego ruskiego (małoruskiego, ukraińsko-ruskiego) teatru we Lwowie;

b) prowadzenie i stałe utrzymywanie ruskiego teatru narodowego, jak długo jeszcze jest wędrownym i dążenie do utrzymywania stałego ruskiego teatru narodowego we Lwowie;

c) staranie o odpowiednie sztuki teatralne i wskazywanie artystycznego kierunku zmierzające do tego, aby ruski teatr narodowy zawsze miał na celu etyczne i narodowe wykształcenie społeczeństwa i samoistny rozwój kulturalny ruskiej (małoruskiej, ukraińsko-ruskiej) sztuki dramatycznej;

d) założenie i utrzymywanie szkoły dramatycznej, szkoły deklamacyi i śpiewu dramatycznego oraz udzielanie zapomóg na kształcenie artystów;

e) utrzymywanie funduszu emerytalnego dla artystów drużyny teatralnej, zostającej pod zarządem fundacyi.

Na inne cele majątku tej fundacyi używać nie wolno.

3. Na cele powyższe służyć ma:

a) Realność wymieniona w ustępie 1., na której będzie wybudowany ruski teatr narodowy we Lwowie;

b) cały inwentarz teatralny, jaki Towarzystwo „Ruska Besida“ we Lwowie odstępuje na rzecz fundacyi ruskiego teatru narodowego we Lwowie, jak niemniej fundusz emerytalny dotychczas zebrany;

c) zapomogi z funduszu krajowego, jakie corocznie W. Sejm uchwała na cele ruskiego teatru narodowego oraz wszelkie inne datki i ofiary;

d) dochody z przedstawień teatralnych;

e) dochody z odnajęcia lokalności teatralnych, o ile one nie będą zajęte na przedstawienia ruskiego teatru narodowego.

4. Ruski teatr narodowy obowiązany jest przedstawiać sztuki teatralne wyłącznie tylko w języku narodowym ruskim (małoruskim, ukraińsko-ruskim). Jeżeliby zarząd fundacyi wypuścił przedsięwzięcie teatralne w dzierżawę, to w umowie dzierżawnej winien zamieścić to postanowienie z rygiorem bezwzględniego rozwiązania umowy na wypadek choćby jednorazowego niedotrzymania tego postanowienia.

B. Zarząd fundacyi.

5. Sprawami fundacyi zarządza Rada fundacyjna składająca się z trzynastu członków.

6. Do Rady fundacyjnej wyznaczają:

a) Dwóch członków Główny Wydział Tow. „Proświta“ we Lwowie;

b) dwóch członków Wydział Tow. „Ruska Besida“ we Lwowie;

c) dwóch członków Wydział ukraińsko-ruskiego dramatycznego „Towarzystwa im. Jana Kollarewskiego we Lwowie“;

d) dwóch członków Wydział naukowego „Tow. im. Szewczenki“ we Lwowie;

e) dwóch członków Wydział Towarzystwa „Związek Towarzystw śpiewackich i muzycznych“ we Lwowie;

f) dwóch członków Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem we Lwowie;

g) jednego członka Rada król. stoł. m. Lwowa.

7. urzędowanie członka Rady fundacyjnej trwa trzy lata: po upływie tego czasu mogą właściwe instytucje wybrać te same osoby na dalsze lata:

8. Jeżeliby która z wymienionych instytucyj przestała istnieć, w takim razie w jej prawa wyznaczania członków Rady fundacyjnej wchodzi ta instytucja, która będzie miała cele takie same a względnie najbardziej zbliżone do tych, do jakich zmierzała instytucja rozwiązana. Następcy instytucyj wymienionych w ustępie 6 pod l. a) do e), muszą mieć wytknięty kierunek narodowo-ruski (małoruski, ukraińsko-ruski).

9. O dopuszczeniu do Rady fundacyjnej członków nowych instytucyj, w poprzednim ustępie wspomnianych, decyduje wyłącznie Rada fundacyjna.

10. Rada fundacyjna ukonstytuuje się na trzy lata, wybierając kuratora i zastępcę kuratora fundacyi. Kuratorem i zastępcą kuratora fundacyi mogą być wybrani tylko delegaci instytucyj wymienionych w ustępie 16 lit. a) do e), a względnie instytucyj wstępujących w ich miejsce.

11. Posiedzenia Rady fundacyjnej odbywają się pod przewodnictwem kuratora a względnie zastępcy kuratora fundacyi. Do ważności uchwał Rady fundacyjnej wymagana jest obecność kuratora względnie zastępcy kuratora Rady fundacyjnej i sześciu członków Rady fundacyjnej i oświadczenie się większości obecnych członków Rady fundacyjnej za wnioskiem przedłożonym. W razie równości głosów rozstrzyga swoim głosem kurator, względnie zastępca kuratora fundacyi, gdy przewodniczy posiedzeniu Rady fundacyjnej.

12. Posiedzenie konstytuujące zwołuje poprzedni kurator względnie zastępca kuratora i przewodniczy naradom aż do wyboru nowego kuratora fundacyi.

13. Rada fundacyjna jest organem zarządzającym fundacją i uchwała:

a) o pozbyciu, zamianie albo obciążeniu nieruchomości majątku fundacji z tem zastrzeżeniem, że do prawomocności takiej uchwały koniecznem jest zatwierdzenie c. k. Namiestnictwa, jako rządowej władzy fundacyjnej;

b) o nabywaniu nieruchomości i nabywaniu oraz pozbywaniu ruchomości fundacji;

c) o mianowaniu dyrektora, zawiadowcy, kasyera i innych urzędników, tudzież stałych sług fundacji, oraz o uwolnieniu ich ze służby;

d) o regulaminie i instrukcyi dla zarządu fundacji;

e) o rozpisywaniu konkursów i wyznaczaniu premij za utwory dramatyczne oryginalne i tłómaczone;

f) o rozdawaniu zapomóg dla kształcenia artystów;

g) o prowadzeniu ruskiego teatru narodowego odpowiednio do celu fundacji i kontroli we wszystkich kierunkach przez ustanowione komisye albo delegatów.

14. Kurator fundacji a względnie jego zastępca jest organem reprezentującym fundację na zewnątrz, on podpisuje wszelkie pisma i dokumenty fundacji, decyduje w sprawach administracyjnych, które nie są zastrzeżone decyzji Rady fundacyjnej, w razie potrzeby zawiesza funkcyonaryuszów w urzędowaniu i ustanawia tymczasowych zastępców, rozporządza wykonanie postanowień Rady fundacyjnej i nadzoruje działalność fundacji.

15. Ogólny nadzór fundacji przysługuje c. k. Namiestnictwu we Lwowie, jako władzy rządowej powołanej do strzeżenia całości majątku fundacyjnego i nienaruszalności celu fundacji. Nadzór ten wykonywa c. k. Rząd krajowy w ten sposób, że ma prawo wysyłania swoich delegatów z głosem doradczym na posiedzenia Rady fundacyjnej i unieważniania decyzyj zarządu fundacyjnego, które byłyby sprzecznymi z celem fundacji albo z aktem fundacyjnym.

Postanowienie przejściowe.

Dopóki nie nastąpi prawne ukonstytuowanie fundacji ruskiego teatru narodowego we Lwowie, terażniejszy Komitet budowy tego teatru będzie wykonywać na rzecz nieukonstytuowanej fundacji ruskiego teatru narodowego we Lwowie wszelkie czynności administracyjne i uskuteczniać akty prawne, aby doprowadzić do zebrania funduszu potrzebnego na budowę teatru ruskiego we Lwowie, jak niemniej do wybudowania tego budynku i oddania przeznaczonego na ten cel majątku w ręce zarządu fundacji.
